

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΔΟΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΕΠΙ ΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ

ΤΑ ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὰ περυσινὰ ἐπὶ τῇ 29 Μαΐου Μνημόσυνα ἀπείρως διαφέρουσι τῶν μεθαύριον τελεσθησομένων. Ἦσαν ἀκόμῃ πέρυσιν ἐπώδυνοι ἱεροτελεστίαι θλίψεως καὶ συντριβῆς καὶ ἄλγους ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ὅχι μόνον τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν Αὐτοκράτορος ἀλλὰ καὶ τῆς Πόλεως, ἥτις, ὅπως Ἐκεῖνος ἐκήρυξεν, ἦτο ἡ ἐλπίς καὶ ἡ χαρὰ πάντων Ἑλλήνων. Ἦσαν Μνημόσυνα ἄρα τῆς ἐλπίδος ἡμῶν καὶ τῆς χαρᾶς, ραινόμενα διὰ δακρύων θλίψεως, ἐπὶ ἀπωλείᾳ, προπάντων δὲ μετανοίας ἐπὶ ἁμαρτίαις, αἵτινες τόσον μᾶς εἶχον ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν περιπόθητον ἀνάκτῃσιν.

Ἐνόχους ἡσθανόμεθα ἑαυτοὺς πάντες, ὅτι λόγους καὶ δάκρυα ἐσπένδομεν εἰς ἐξιλέωσιν, ἀπαιτοῦσαν ἔργα καὶ αἱμάτων σπονδὰς. Ἐνόχους, ὅτι παρὰ τὸν πόθον τὸν ἱερὸν, ὃν ἡ ἀνάμνησις ἐξῆπτε καὶ ἐμεγάλυνεν ἡσθανόμεθα τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐκτελέσεως, τὴν δεσμεύουσαν ἄλλωσιν τῆς ὀλιγοπιστίας.

Δόξα τῷ θεῷ ἐφέτος ἐὰν χυθοῦν δάκρυα ἐπὶ τοῦ κενοταφίου τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλέως, θὰ ἀντλοῦνται ταῦτα οὐχὶ ἀπὸ τυπτομένων συνειδήσεων ἀλλ' ἀπὸ καρδιῶν εὐφραينوμένων ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τοῦ ὑπερτάτου τῶν καθηκόντων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῶσι λόγοι, δὲν θὰ εἶναι μεμψιμοιρίαι ἢ ὀνειροπολημάτων περὶ ἀπηχῆσεις ἀλλ' ἔργων μεγάλων ἀφήγησις, τῶν ἔργων ὧν ἐπὶ αἰῶνας προσεδόκα τὴν ἐναρξίν Ἐκεῖνος ὁ Κωνσταντῖνος.

Τὰ Μνημόσυνα δὲν θὰ τελεσθῶσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς μόνον, ὅπως πέρυσιν. Εἰς τὰ εὐρέα πεδία, εἰς ἀεξόριστος ἐπλανᾶτο ἡ σκιά Του, ἐνόπλοι θὰ τὸν μνημονεύσωσι στρατιαί, ἐκεῖναι ἃς ἐστρατολόγησεν ἡ τελευταία Του ἐντολή, ἐκεῖναι αἵτινες δι' αἵματος ἐχάραξαν τὴν νέαν ἀφετηρίαν τοῦ ὑστάτου ἀγῶνος Του.

Καὶ μετὰ τόσα ἔτη, τόσους αἰῶνας, ἐφέτος θὰ εὐφρανθῇ ἡ ψυχὴ Του διότι θὰ εἶδε καὶ θὰ ἐπείσθῃ, ὅτι δὲν ἀπέθανεν ἄκληρος, ἀλλ' ἔρχεται, ἦλθεν ὁ κληρονόμος καὶ διάδοχος Του Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ' νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαθήκην Του, νὰ συναγάγῃ τὸ διεσπαρμένον καὶ ὀρφανὸν Γένος Του καὶ νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ, ὅταν θελήσῃ ὁ Κύριος, εἰς τὴν Πόλιν τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς χαρᾶς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων

(Ἰωάν. 17, 1, 13)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας¹ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· πάτερ ἐλήλυθεν² ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε·³ καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον,⁴ αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφάνέρωσά σου⁵ τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας. καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. νῦν ἔγνωκάν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ⁶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι. ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ. καὶ δεδοξασμαι⁷ ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε. τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἦμιν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου. οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Σημειώσεις.

1) Ἐπάρας.—Συνήθης τῶν προσευχομένων στάσις. 2) Ἡ ὥρα δι' ἣν ὁ Κύριος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὥρα τῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ θυσίας. 3) Ἀπόδειξον διὰ τῶν κατὰ τὴν σταύρωσιν θαυμασιῶν, ὅτι εἰμαι ὁ Υἱός σου καὶ ὅς ἐστιν ἡ πίστις μου καὶ ἡ λατρεία μου παγιωθῇ ἵνα καὶ σὺ δοξαθῇς βεβαυωμένων τῶν περὶ σοῦ λεχθέντων ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ σου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ

Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Κ, 16—18, 28—36.

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἡ θαυμασιωτάτη ὁμιλία τοῦ Ἀπ. Παύλου πρὸς τοὺς Προσβυτέρους τῆς Ἐφέσου ἐν Μιλήτῳ. Ἐν αὐτῇ ὑπέμνησε τοὺς ἀποστολικούς του μόχθους κατὰ τὴν

ΠΑΡΣΙΜΟ ΠΟΛΗΣ

29 Μαΐου 1453.

Σημαίνει ο Θεός, σημαίνει η γη, σημαίνουν τα έπουράνια, σημαίνει κ' η άγια Σοφία, το μέγα μονατήρι, με τετρακόσια σήμαντρα κ' έζηντα δυο καμπάναις, κάθε καμπάνα και παπᾶς, κάθε παπᾶς και διάκος, να μπουνε στο χερουδικό και να βόγγη ο βασιλέας. Περιστέρα κατέβηκεν από τα μεσουράνια. «Πάψετε το χερουδικό, κι' ας χαμηλώσουν τ' άγια. Παπᾶδες πάρτε τα γιερά, και σεις κερᾶ σδυσθήτε, γιατί' είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψη. Μόν' στείλτε λόγο 'ς τη Φραγκιά, ναρθουνε τρία καράβια, τόνα να πάρη το σταυρό, τᾶλλο το Βαγγέλιο, το τρίτο το καλλίτερο τήν άγια Τράπεζά μας, μη μᾶς τήν πάρουν τα σκυλλά και μᾶς τήν μαγαρίσουν». Η Δέσποινα ταραχθηκε κ' εδάκρυσαν η εικόνας — «Σώπασε, κυρά Δέσποινα, μη κλαίγης, μη δακρύγης πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά σας είναι!

ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Όπως ισχυρόν και επί μεγάλης εκτάσεως εξηπλωμένον φρούριον έχει και το κέντρον και τους απομακρυσμένους, εις τήν περιφέρειαν προμαχῶνας αὐτοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς. Οὕτως ὁ ἀρχαῖος ιστορικὸς Πολύβιος ὠνόμασε τοὺς Μακεδόνας *πρόφραγμα* τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶπεν ὅτι μεγίστης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἶναι ἄξιοι, διότι τὸν πλείστον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἐγγὺς αὐτῶν βρεβάρους ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν Ἑλλήνων. Τοιούτου τινὸς μεγάλου ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων Ἑλληνικοῦ προμαχῶνος τὰς τύχας ἀνέγνωσα πρὸ ἡμερῶν ἐν τινὶ μικρῷ βιβλίῳ, ἐπιγραφόμενῳ «*Ἀνὰ τὰ Προσκυνήματα*». Πρόκειται περὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ περὶ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν κινδύνων τῆς ἐκεῖ ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ὅπως ἐκθέτει αὐτοὺς ὁ φιλογενὴς καὶ εὐσεβὴς συγγραφεὺς. Ὀλίγα τινὲς περικοπαὶ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου θὰ δυνήσῃ νὰ δώσωσιν ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τῶν *Πατρῶν*.

Ἑλλείπουσι, λέγει, ἐκ τῆς Παλαιστίνης αἱ καλλοναὶ τῆς Ἑλβετίας, αἱ μαγευτικαὶ τοῦ Βοσπόρου ἀκταί, τὰ γοητευτικὰ τῆς Ἀμαθύντος ἄλση καὶ οἱ τῆς Ἀρμίδος κῆποι! ... ἀλλ' ἀντὶ τούτων ὑφούνται οἱ βωμοὶ τῶν προσκυνημάτων, ἀντὶ τῶν παροδικῶν συναισθημάτων ἅτινα διεγείρει ἡ θέα τῶν φυσικῶν ἐκείνων τοπείων, τὰ ἱερὰ προσκυνήματα εἶναι ἡ ἀέναντος πηγὴ ὑπερκοσμίων συναισθημάτων, ὧν ἡ δύναμις ἐξαφαιλεῖ τὸ κύρος τοῦ ἡθικοῦ νόμου καὶ ὕστερον τοῦ καθήκοντος... Ἡ πίστις καὶ ἡ αὐταπάρνησις τῶν Ἑλλήνων Ἀγιοταφικῶν ἀδελφῶν περιεφύρουν κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας τοὺς ἱεροὺς τόπους. Οὐδέποτε ἀντὶ σύμπαντος τοῦ κόσμου δὲν ἀντήλλασσον τὰ προσκυνήματα. Τὰ πάντα συνεχώρουν, οὐδέποτε ὁμῶς καὶ τὸν ὑπονομεύοντα ἡ παραβλάπτοντα τοὺς Ἁγίους Τόπους. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πατριάρχης Παῖσιος ἐν τῇ ἐπιθανατίῳ στιγμῇ πάντας τοὺς πταίσαντας εἰς αὐτὸν συνεχώρησεν ἐκείνον ὅμως ὅστις ὑπῆρξεν αἷτιος, ἵνα τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου δοθῇ εἰς τοὺς Ἀρμενίους, παρέδιδεν εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα. Τοσοῦτον ἡγάπων καὶ ἐμερίμων περὶ τῶν προσκυνημάτων!... Διὰ τοῦτο ἀντετάχθησαν ἐρρωμένως πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἐπερχομένους πανισχυροὺς Καθολικοὺς καὶ τοῦτο ἐν χρόνους δεινοῖς, ὅτε πάντα τὰ ζητήματα ἔλυνεν αὐθαίρετως ἡ μάχαιρα τοῦ τυραννοῦ, καὶ ὅτε δὲν ὑπῆρχε πατρίς ἐλευθέρη καὶ ὑποστήριξις ἢ ἐλπίς καὶ θάρρος παρ' αὐτῆς.

Ἀλλὰ χροὶ ὁ συγγραφεὺς ἀφοῦ πρῶτον ἀπέδειξε, πῶς ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων Ἀποστολικῶν χρόνων οἱ πανταχοῦ πιστοὶ ἐπεκούρουν διὰ τακτικῶν καὶ καθ' ὠρισμένον χρόνον ἐκάστοτε καταβαλλομένων ἐράνων, εἰς τὴν συντήρησιν τῶν Ἀγίων Τόπων, νῦν δ' ἀτυχῶς τὸ λαμπρὸν τοῦτο μέτρον ἐλησμονήθη παρ' ἡμῖν, παρ' ἄλλοις δὲ ἀκμάζει, ἐρωτᾷ περίλυπος Ἀπέναντι τῶν παντοδυνάμων τούτων μέσων (δηλ. τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ προπαγανδιστῶν) πῶς σήμερον θὰ δυνήθῃ ν' ἀντιπαρταχθῇ ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης ἡ τοσοῦτον πάντοτε πενομένη; Ποῦ εἶναι οἱ Παλαιστίνιοι σύλλογοι καὶ αἱ ἐταιρεῖαι; ποῦ τὰ κεφάλαια; πῶς ὁ πένης θὰ ἀντικρούσῃ τὸν Κροῖσον; πῶς θὰ διατηρήσῃ ἐν ἀγνότητι τὸ ἱθαγενὲς στοιχεῖον ἐπίσης πενόμενον καὶ πολλάκις γεγόμενον παρναλῶμα προσηλυτισμοῦ; πῶς θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τούτου χάριν τοῦ ὁποῖο ἐν ἐκάστη κώμῃ, ἔστω καὶ ἐλαχίστῃ, ἴδρυσεν σχολεῖον;»

Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ περιέχει τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον. Ταῦτα δὲ ἀναλογίζομενος θὰ συμφωνήσῃ ἕκαστος μετὰ τοῦ συγγραφῆως, ὅτι βεβίως εἶναι δύσκολος, δυσκολώτατος ὁ πρὸς τοὺς πολυνόμους καὶ πολυαριθμούς καὶ ἅμα πολυμηχανούς καὶ πολυχρημάτους ἀντιπάλους ἀγὼν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἐν Παλαιστίνῃ διὰ τὰ ἄλλα καὶ διὰ τὸ μέγα πλῆθος τῶν ξένων μοναστηρίων, τῶν ξένων ἐπιδρομέων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν δαπανωμένων κατ' ἔτος τεραστίων χρηματικῶν ποσῶν πρὸς ἐπικράτησιν. Ἀλλ' ὁμῶς ἂν, ὡς εἴμεθα βέβαιοι, πρῶτον μὲν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐκεῖ ἱερὰν Ἀδελφότητα ἔχωσι πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι ἀπέναντι τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τοῦ Γένους νὰ διατηρήσωσιν ἀκεραίαν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην, ἣν ἀείμνηστοι πατέρες διὰ μυρίων ἀγώνων καὶ ἐκτήσαντο καὶ διεφύλαξαν καὶ παρακατέθηκαν αὐτοῖς εἰς φύλαξιν· καὶ ἂν ἐπειτα ἡμεῖς οἱ λοιποὶ Ἕλληνες σκεφθῶμεν ὅτι μέγας καὶ ἐνδοξὸς προμαχὼν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας κινδυνεύει, καὶ ὅτι θὰ εἶναι καταίτημα καὶ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐν χρόνους αἰσχυρᾶς καὶ φρικτῆς δουλείας, ἐν χρόνους πτωχείας καὶ ἀμαθείας, ἀπολεσώμεν ἐν χρόνους ἐλευθερίας, ἐν χρόνους ἀκμῆς, παιδείας καὶ πλούτου, ἂν ταῦτα, λέγω, καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, τότε εἴμαι βέβαιοι ὅτι θὰ ἀποφασίσωμεν νὰ διασωσάμεν ὑπὲρ τῶν Ἀγίων Τόπων τακτικὴν ἄμυναν καὶ ὅτι θὰ δυνήσῃμεν πάλιν τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος νὰ διασωσάμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐνδοξὴν ταύτην κληρονομίαν, τὴν μέγιστον προμαχῶνα τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ (ΧΕ)

Φιλοπατρία
ΙΣ'

Ὀλίγα βήματα πρὸς ἀντολὰς τοῦ χειμάρρου Ζωρτζῆ, τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱεροῦ Χαρὰδρου, σφύζονται τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου τῆς Σικυῶνος. Ἡ θέα ἐντεθεν ἐκπαγλὸς ἀληθῶς τοῦς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μας· ἐκτείνεται νοτιοανατολικάς ἡ πεδιάς τῆς Κορίνθου, ὁ Ἀκροκόρινθος καὶ ὑπ' αὐτὸν ἡ πόλις, ὁ Ἰσθμὸς καὶ ὁ Σαρωνικὸς πελάγος καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ἀντικρὺ ἡμῶν βαθυκύανος ὁ Κορινθιακὸς καὶ μετῶπον καὶ πρὸς βορρᾶς ὁ Κιθαῖρων, ὁ Ἑλικὸν κατὰ μέτωπον καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὁ Παρνασσὸς ὑπὸ τὴν διαύγειαν τοῦ αἰθέρος προβαλόμενος τὸν Ῥοδῖνον Κρημνόν, τὴν ὑπὲρ αὐτὸν κοιλιάδα τὴν ἐλάτης καὶ πρίνων καὶ ἄλλας φυτείας καὶ λειμῶνων ἀνταρταζομένης καὶ ἔνω τὴν περιλαμπρῇ ἐκ τῆς χιόνος, ἀνταρταζομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου, διττὴν κορυφὴν.

Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ, ὅπου τὸ θέατρον εἰς ὑστέρους χρόνους ἰδρῦθη, τῷ 575 π. Χ. εἰς τὸν Διόνυσον ἄγονται ἐορταί. Οὐδέποτε οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον ἐν Σικυῶνι οὕτως εἰς πολυθρόνον εὐθυμίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ λάμψιν ἤχθησαν τὰ Διονυσια, ἡ πομπή, ὁ διθύραμβος. Διότι ὁ μεγαλοπράγμων, τῦραννος κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν τῇ πόλει καταστάσας, εἰς παράδοξον εἶχε καλέσῃ σύνοδον τοὺς κρατίστους τῶν Ἑλλήνων. Ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Ἀγαρίστη, εἰς ὅραν γάμου αὐτῆς, ἐκάλεσε διὰ κήρυκος ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ τοὺς ἀγῶνας πάντας Ἕλληνα, ὅστις ἤθελε κρίνῃ ἑαυτὸν ἀντάξιον τοιαύτης νύμφης. Συνήλθον λοιπὸν ἐντός ἐξ μηνῶν δεκατρεῖς ἐκ τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων νεανίσκοι, παῖδες τῶν μεγίστων γεγενημένων βασιλικῶν οἴκων, ἐξ Ἰταλίας, Ἠπείρου, Αἰτωλίας, Πελοποννήσου, ἐκ τῆς ἰωνικῆς Εὐδοίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τούτων, τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ἐλθόντες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάρνησαν προκρινόμενοι τῶν λοιπῶν διὰ τὴν παιδείαν, τὴν χάριν τῶν τρόπων, τὴν εὐγένειαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἅμα μὲν οὐχὶ τραχεῖαν, ἅμα δὲ οὐχὶ ὀηλυπρεπῆ ἀλλὰ κομψὴν καὶ ἅμα ἀκμαίαν τοῦ σώματος ἀναδρομήν. Ἦσαν δὲ οὗτοι Ἰπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμαίωνος. Ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δύο τούτων ὁ Κλεισθένης προσείμα, καίτοι δὲν εἶχε τὸν μέγιστον πλοῦτον τοῦ Μεγακλέους, διὰ τοῦ πνεύματος ἴσως τὸ θελκνότερον καὶ διὰ τὸ γένος, ἀφ' οὗ ἦτο συγγενὴς πρὸς τοὺς τότε τυραννοῦντας ἐν Κορίνθῳ Κυψελίδας, ὧν ἐθῆνας, ἐπιδείξει, πομπὰς καὶ χορείας εἰς συμπόσιον ἐκλήθησαν οἱ μνηστῆρες, ὅπου ἐμελλε νὰ ὀνομασθῇ ὁ προκριθείς. Ἀλλὰ κατ' αὐτὸ ἀπεδείχθη θεῖα ἡ γνώμη ὅτι ὁ οἶνος λέγεσθαι καὶ εἶναι ἀλήθεια· ὁ Ἰπποκλείδης ἐμεθύσθη καὶ παρευθὺς θέλων νὰ δείξῃ ὅτι δὲν ἐπαίδευσθαι ἐν μουσικῇ παιδείᾳ, εἰμὴ πρὸς ἐπίδειξιν, καὶ ὅτι εἰς τὰ γυμνάσια ἐφοῖτα οὐχὶ ἴνα ἀκμαῖος γινόμενος κατὰ τὸ σῶμα δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἀσπίδα εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀλλ' ἵνα γείνη ἐπιτήδειος εἰς ἐπιδείξεις χυδαῖας σωματικῆς δεξιότητος, ἤρχισεν ὀρχοῦμενος πρῶτον μὲν τὴν σεμνὴν ὀρχήσιν ἐμμελείαν, ἔπειτα δὲ ἐπὶ ταπεινῆς ἀναβάς ἀπρεπείας τινος ὀρχήσεως καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης στηρίξας με τοὺς πόδας ἐκάνει ἀνασχύντους χειρονομίας. Τότε πλὴν ὁ μόλις συγκρατῶν ἑαυτὸν καὶ πρότερον ἐκ τῆς ἀγανακτικῆς Κλεισθένης εἶπε μετ' ὀργῆς· αὐτὸς τοῦ Τισάνδρου, με τὴν ὀρχήσιν σου ἔχασες τὸν γάμον. Καὶ ἐκεῖνος ἀνασχύντως ὅλως εἰς ἀπόκρισιν εἶπε τὸ περιβόητον ἔκτοτε γινόμενον· αὐὸ φροντίς Ἰπποκλείδης.

Εὐτυχῶς. Εὐτυχῶς, διότι δὲν ἐγένετο αὐτοῦ τοῦ κτήνους — τοῦ μόνον ἐξ αὐτῆς τῆς φράσεως τῆς ἀναίδους γενομένου ἀξίου μνήμης ἐν τῇ ἱστορίᾳ — σύζυγος ἡ Ἀγαρίστη, ἡ Σικυωνία κόρη ἡ μεγαλόφρων ἐκ τοῦ γένους καὶ τούτου ἕνεκα συνηθῆ καὶ σοφῇ, ἀλλὰ τοῦ Μεγακλέους. Μετὰ ἀγαθὸν ἐκ τούτου διότι ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ τοῦ Μεγακλέους ἐγεννήθησαν Κλεισθένης, ὁ μέγας νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὁ Ἰπποκράτης, ἐκ τούτου δὲ τοῦ Ἰπποκράτους ὁ Μεγακλῆς καὶ Ἀγαρίστη ἡ Β' ἡ γενομένη σύζυγος Περικλέους τοῦ νικητοῦ τῆς Μυκάλης καὶ πορθητοῦ τῆς Σηστοῦ. Ὀλίγαι ἡμέραι πρὸ τοῦ τοκετοῦ αὐτῆς εἶδεν ὄνειρον ὅτι ἐγέννησε λέοντα. Μητέρες μεγαλογνώμονες καὶ ἐν ἐργασίᾳ καὶ κατ' ὕπνους πλάττουσι τοιαῦτα τὰ γεννήματα αὐτῶν. Ἡ Ἀγαρίστη ἐγέννησε ὑπεράνθρωπον καὶ ἐξέθρεψεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς τὴν σοφὴν Ὀλύμπιον υἱόν, τὸν Περικλέα.

Καὶ ἐδείχθη μὲν προφανῶς εὐμενὴς ἡ θεοῦ πρὸς τὸν Κλεισθένη καὶ τὸν Περικλέα, δίδουσα πατέρα εἰς τοῦτον μὲν

Ἀσίαν, τὴν ταπεινοφροσύνην, μεθ' ἧς εἰργάσθη, τὰ δάκρυα, τοὺς πειρασμούς, οὓς ὑπέστη ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, τὴν εἰλικρίνειαν, ἣν μετεχειρίσθη ἐν τῷ κηρύγματι καὶ τῇ διδασκαλίᾳ του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, συστήσας μετάνοιαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πίστιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Μεταβαίνων δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅπου δεσμὰ καὶ θλίψεις ἀνέμενον αὐτόν, οὐδὲ ὅλως ἐσκεπτετο περὶ τῆς ζωῆς του, τὴν ὁποίαν ἔτοιμος ἦτο νὰ θυσιάσῃ πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου, ἐπειδὴ ὁμῶς οἱ τῆς Ἐφέσου Πρεσβύτεροι δὲν θὰ ἔδλεπον πλέον αὐτόν, καθήκον του ἐθεώρησε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πατρικὰς ὑποθήκας, συνυποδηλῶν, ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος καὶ ἄσυχος, διότι ἐκήρυξεν εἰς αὐτοὺς τὴν ὅλην ἀλήθειαν. Ὡφείλον λοιπὸν αὐτοὶ νὰ προσέξωσιν εἰς τὴν τήρησιν αὐτῆς, νὰ προσέχωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰ πνευματικὸν ποίμνιον, ἐν ᾧ αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμα καθώρισεν ἐπισκόπους, ἵνα ποιμαίνωσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν ὁ Κύριος διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἴδρυσεν καὶ ἐξησφάλισε.

Ποιεῖται τὰς συστάσεις καὶ ὑποθήκας ταύτας ὁ Ἀπόστολος, διότι καλῶς ἐγνώριζεν ὅτι μετ' αὐτόν θὰ ἐνεφανίζοντο ἐν μέσῳ τῶν Μικρασιατικῶν Χριστιανῶν ἀλύκοι βάρεις, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, ἦτοι αἰρετικοί, οἵτινες ἐμελλον νὰ παραπλανήσωσι τοὺς πιστοὺς. Προσέθηκε δὲ ὅτι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πρὸς οὓς ὡμίλει θὰ ἐνεφανίζοντο. «ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν». Ὅθεν προτρέπει αὐτοὺς νὰ γρηγορῶσιν, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ τριετίαν, νύκτα καὶ ἡμέραν, δὲν ἔπαυσε μετὰ δακρύων νοθετῶν ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, νῦν δὲ παραδίδει αὐτοὺς καὶ ἀφιεροῖ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, τὸν δυνάμενον νὰ στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς μετόχους τῆς κληρονομίας τῶν ἁγίων.

Διδάσκων δὲ αὐτοὺς πῶς πρέπει νὰ ποιμαίνωσι τὸ ποίμνιον ὑπεθυμίζει ὅτι δὲν ἐπεθύμησε νὰ ἀποκτήσῃ ἀργύριον, ἢ χρυσίον, ἢ ἱματισμόν, καλῶς δὲ αὐτοὶ ἐγνώριζον ὅτι διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν ἐργαζόμενος ἐπήρκεσεν εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς Χριστιανούς. Εἰς ταῦτα προσέθηκεν ὁ μέγας Ἀπόστολος «πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντες ἀντιλαμβάνεσθε τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε, μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν», προσθέτει δὲ ὁ ἱερὸς συγγραφεὺς τῶν Πράξεων ὅτι ὁ Παῦλος «ταῦτα εἰπὼν, θείας τὰ γόνατα, αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσκυνᾷτο· ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ Παύλου κατεφίλου αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προσπεμπον δὲ αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον».

Εἶναι συγκινητικώτατη ἡ σκηνὴ αὕτη τοῦ ἀποχωρισμοῦ τοῦ Παύλου καὶ τῶν ἀγαπητῶν του μαθητῶν, μετὰ τὴν ἐξοχὴν καὶ πλήρη οὐρανίων διδασκαλιῶν ἀποχαιρετιστήριον αὐτοῦ ὡμίλιαν. Αἱ προροήσεις αὐτοῦ ἐπληθύνον, διότι αὐτὸς μὲν συνελήφθη ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ δέσμιος εἰς Ῥώμην ἀπήχθη λύκοι δὲ βάρεις, οἱ αἰρετικοί, ἐπεφάνησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς παραπλάνησιν τῶν πιστῶν. Ἀλλ' οἱ μιμηταὶ τοῦ Ἀπ. Παύλου, Παιμένες τῆς Ἐκκλησίας, ἀπήλασαν καὶ κατεπολέμησαν τοὺς αἰρετικούς περιφρουρήσαντες τὴν παραδοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ θείαν διδασκαλίαν. Ἀπέναντος ἀριθμὸς ἁγίων Πατέρων, ὧν τὴν μνήμην γεραίνει ἡ Ἐκκλησία, ὑπῆρξαν γενναῖοι αὐτῆς πρόμαχοι, ἀστέρες πολύφωτοι, τῆς μυστικῆς Σιών ἀκαθαίρετοι πύργοι.

Ἄλλὰ διὰ πάσας τὰς Ἑλληνίδας τὸ φιλελεύθερον ἔμει-
νεν ἀκήρατον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. Μεγιστὴ ἡ ἐξ Ἡλιδος
γυνή, ἡ διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῆς μὲ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα προ-
σφερομένη πρὸς τὸν Ἀριστότιμον τὸν κακουργότατον τύραν-
νον τῆς πατρίδος αὐτῆς, τὸ παιδίαιόν της, τὸ ὅποιον ἐξήτουν
οἱ δούλοι τοῦ τυράννου μεταξὺ τῶν ἄλλων παιδιῶν, ἵνα τὸ
σφάζωσι πρὸς τιμωρίαν της, αὐτὴ προσεκάλεσε «ἔλα ἐδῶ,
λέγουσα, τέκνον μου· πρὶν ἔλθῃς εἰς ἡλικίαν νὰ αἰσθάνεσαι
καὶ νὰ σκέπτεσαι, ἀπαλλάχῃς ἀπὸ τὴν πικρὰν τυραννικὴν
ἐξουσίαν· διότι δι' ἐμέ εἶναι βρύτερον νὰ σε βλέπω νὰ ἦται
δούλος παρὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ γένους σου ἢ νὰ σε ἴδω

(ἀκολουθεῖ)

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Λερού Μπωλιέ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Δ ο ν δ ῖ ν ο ν. Μ, Χ. Σ. Κ ά ρ ε. Χρ. Δ. "Α ν δ ρ ο ν
Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἡμῶν θά γίνη σκεψὶς ἐν κυριῷ, σχετικῇ πρὸς
τὴν ἐν γένει ἐπ.βληθητεμένην ὑπὸ τῆς νέας καταστάσεως αὔξησιν
τῶν ἀποστολῶν. Γρ. Στ. Π ά τ ρ α ς. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκούμεθα εἰς
τὴν συντήρησιν τοῦ φύλλου. Ἡ πρότασις ἡμῶν φιλοτορογοῦται
ἀλλὰ πρόωρος.—Μ. Ν. Κ ά ί ρ ο ν. Δ. Π. Χ α ν ί α Στ. Ν. Δ.
Σ ὁ ρ ο ν. Β. Γ. Δ ά ρ ι σ σ α ν. Χ. Ε. Ρ ό δ ο ν. Ἐπὶ τούτῳ
ἐδημοσιεuth ἐν τῷ προηγ. φύλλῳ, ὅπως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας πάντων
διὰ τὰς ἐπιστήμους καὶ ἀνεπιστήμους τελέσεις τῶν Μνημοσύνων.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς
ὕπ' αὐτῆς ἀντιπροσωπευομένης ομάδος, ἀνα-
λαβοῦσαι ὁλόκληρον τὸ συνομολογηθὲν δάνειον,
θέτουσιν ἐξ αὐτοῦ φρ. 10,000,000 εἰς τὴν δι-
αθέσιν του Κοινοῦ, εἰς συναλλαγματικὰς τῶν
25,000 καὶ 50,000, δρ. χρ. ἡ φράγκων.

Ι. Α. Βαλαωρίτης

μματοῦθλία χρυστάλλινα εἰς τὸ ὀπτικὸν
κατάστημα Π. Ἀναστασίου ὁδ. Αἰόλου ἀρ.
21α (γωνία ὁδ. Σταδίου). Μεγάλῃ συλλογῇ
ἀγγλ. εὐρωπαϊκῶν, ψαλιδίων, μαχαειριδίων κλ.

Κερδίζουν άριθμοί 2,000.
Κέρδη κληρώσεως 200,000.